

nerne og græsrodsaktionernes indflydelse på en række forskellige policy områder (kap. 3).

Konklusioner: Med forbehold over for, hvor dybt en spørgeskemaundersøgelse kan gå, påpeger forfatteren, at folketingsmedlemmer har bindinger til andre politiske aktører, som begrænser deres handlefrihed, og de fleste ser 'vælgerskræk' som årsag til, at problemerne ikke løses. (s. 88). Partigruppernes vurdering er dog meget forskellig. »Socialdemokratiet [som har regeringsmagten på dette tidspunkt] er ene om stærkt at fremhæve partistyre i Danmark. De øvrige partier henviser på forskellig vis til det private erhvervslivs, interesseorganisationers, embedsmænds og til dels græsrodsaktioners betydning.« Disse opfattelser fordeler sig partimæssigt parallelt med vælgerkorpsets, men folketingsgruppernes er skarpere opdelt (s. 62). I øvrigt tyder resultaterne på, »at ideologi, forhold til interesseorganisationer og parlamentarisk placering er af betydning for opfattelsen af magtforholdene i det politiske system.« (s. 54)

- 11 Sidenius, Niels Christian: *Industrielle interesseorganisationer og deres placering i den politiske beslutningsproces*. Århus: Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet, 1981. 42 s.

Forf.: stipendiat ved Institut for Statskundskab, AU, siden . . .

Emne: samspillet mellem på den ene side vedtagelsen og administrationen af statens industripolitik og på den anden side interesseorganisationernes (Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, og især Industrirådet) politiske og organisatoriske bestræbelser på at varetage medlemmernes interesse.

Problemstilling m.v.: flere aspekter af dette samspil belyses ud fra en empirisk analyse af: 1) de tre organisationers deltagelse i offentlige udvalg, råd og nævn i perioden 1946-1980; 2) deres øvrige kontakter til Folketinget og centraladministrationen samt deres ressourcer i 1980; 3) udviklingen i Industrirådets ressourcer gennem 70'erne og dets samspil med dele af centraladministrationen; 4) de tre organisationers indbyrdes forhold og samspil med Industriministeriet vedr. industripolitikken.

Konklusioner: Der er større deltagelse i det offentlige udvalgssystem og på flere politikområder end tidligere, samt et langt mere differentieret samspil med politikere og centraladministrationen. Især Industrirådet har brugt flere ressourcer til dette formål bl.a gennem en funktionel specialisering. Der har været en udpræget konkurrence mellem Håndværksrådet og Industrirådet om at påvirke statens industripolitik; begge, men især Industrirådet, har haft stor gennemslagskraft, men konkurrencen har en tendens til at give Industriministeriet en friere stilling i forbindelse med lovgivningen.